

Azt, hogy eldolgozunk egymás mellett, már régen észrevettem. Hogy egy összehangolt ráhatás, munka sikeresebb lenne, már régóta biztosan tudom. Próbálom is, mindig, keresni a partneri hangot. Hogy együtt próbálkozzunk, összehangoltan.

Nemrég nagyon szemléletes példáját találtam az ágazatok közti együttműködés hiányának. Azt, hogy így alakult, azt egy működésre, ügyekre koncentráló hivatali szemlélet hozta létre.

Az asszony sok dologgal képtelen egyedül megbirkózni. Amíg az ura élt, könnyebb volt. Mióta meghalt, végképp nehéz neki. Sokszor alapvető, mások számára természetes dolgokat sem képes megcsinálni. A jogszabályokban meg végképp járatlan. Nem tudja a jogait, és persze a kötelességeit sem. Segítségre szorul.

A gyerekei közül négy már iskolarendszerben tanul. Egy óvodás. Három mentálisan sérült. Vagyis SNI, azaz sajátos nevelési igényű. Amikor a gyerekek bekerültek az iskolába, természetesen átestek a megfelelő vizsgálatokon. Rendelkeznek a szakvéleménnyel, miszerint SNI tanulók. Fontos ez, mivel plusz fejlesztést igényelnek, amihez ugye plusz pénzre van szükség. Az oktatásban ezért emelt normatíva jár rájuk. Ez így van rendjén. Az iskola szabályosan rendelkezik a határozatokkal, ez kell a normatíva igényléshez. Rá ennyi tartozik.

Most, a védendő fogyasztói státusz miatt próbálunk segíteni a családnak az áramszolgáltatónál. Lépésről lépésre haladunk. Most ott tartunk, hogy a jogosultság igazolásához szükséges az emelt családi pótlék megléte. Ami ugye az SNI gyerekek miatt jár. Vagyis járna. De soha, senki nem mondta az asszonynak, hogy ezt orvosi igazolással kérnie kell.

Tehát nem kérte. A legnagyobb lány már 13 éves. A családsegítők a szabályokat betartva jelzésekre lépnek kapcsolatba egy családdal. Ezt a problémát senki sem jelezte. Eddig senkinek nem tűnt fel. Hogy amíg a "tanult" rendszer igényli az emelt támogatást, a "tanulatlan" családból nem megy az igénylés. Mert mindenki csak a rá vonatkozó részekkel törődik. Ami neki elő van írva. Amiről nincs jelzés, azzal nem kell törődni. Így vannak kialakítva a szabályok. Az indok is igaz: mindenkinek felnőttként kellene élnie, gondolkodnia. Felelősséggel.

De azok is köztünk élnek, akik ebben segítségre szorulnak. Észre kellene vennünk végre.

Párhuzamos vágányokon

Írta: L. Ritók Nóra

2010. november 10. szerda, 15:03 -

(Forrás: FigyelőNet)